

ledes at Automobilisterne i alt Fald i nogen Grad kunne føle sig tilfredsstillede med de Ændringer, der bleve gjorte. Derfor haaber jeg, at dette Lovforslag maatte kunne blive henvist til et Udvalg, der kunde underkaste det en nøjere Prøvelse.

Berntsen: Da det foreliggende Lovforslag indeholder en Slutningsbestemmelse om, at Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, skal revideres inden Udgangen af 1907, vil jeg anbefale, at vi vedtage Lovforslaget uforandret. Der er jo ikke for mig nogen Anledning til at komme nærmere ind paa Sagens Realitet, naar Meningen er, at det skal vare saa kort Tid, inden Loven kommer til Revision. Men jeg vil dog overfor det ærede Medlem, der nu sidst talte (Meyer), og som saa ivrigt talte Automobilisternes Sag og ønskede, de i Fremtiden maatte faa uidskrænket Ret til at færdes paa alle Veje og til alle Tider af Døgnet, gøre opmærksom paa, at der er andre, som ogsaa have Krav paa at komme i Betragtning, og det er den Landbefolkning, som i Henhold til den bestaaende Lovgivning skal betale Vejenes og særlig Landevejenes Vedligeholdelse. Naar de udtale sig meget stærkt mod Natkørsel, forekommer det mig, at vi her ikke alene bør tage Hensyn til Automobilisterne, men at vi særlig maa tage Hensyn til Befolkningen og de Stemninger, der virkelig ere til Stede ude i Landbefolkningen. Og der skal jeg gøre opmærksom paa, at i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, have vi jo haft ret sørgelige Erfaringer med Hensyn til Automobilkørsel.

Amtsraadet i Assens Amtsråadskreds stillede sig saa liberalt som muligt, da der blev søgt og givet Tilladelse til Natkørsel for et Automobilselskab, der dannede sig øvre i Assens, og som anvendte en Kapital af, saa vidt jeg husker, ikke mindre end 60,000 Kr. for at kunne sætte en Natkørsel i Gang, der kunde befordre Post og Passagerer fra Assens til Aarup og omvendt. Men det varede jo ikke længe, før det viste sig, at det ikke var muligt for dette Selskab at besørge denne Natkørsel i rette Tid og paa tilbørlig Maade. Jeg har sely en Gang været til Stede en Aften i Assens og ønskede at befordres med dette nymodens Køretoej til Aarup. Jeg spurgte

Selskabets Formand, om jeg kunde være sikker paa at komme i rette Tid til Aarup Station for at befordres videre med Toget. Dertil svarede Selskabets Formand, at det vilde han ikke love mig, men tværtimod fraaade mig at forsøge; hvis jeg ønskede at komme i rette Tid til Toget fra Aarup, maatte jeg hellere leje en Vogn; og det gjorde jeg. Det viste sig ogsaa af og til, at Køretojet med Passagerer og Post og hele Redeligheden endte i Landevejsgroften, ikke at tale om, at der rejste sig en Uvillie mellem Landbefolkningen derovre. De indsendte en Adresse til Amtsrådet og bad dette om at tage Tilladelsen til Natkørsel tilbage, hvad det da ogsaa gjorde paa Grund af, at det overhovedet var umuligt, at Post og Passagerer kunde befordres med dette Køretoj.

Jeg mener derfor, det er for tidligt at give en saadan almindelig Tilladelse for Automobilister til at færdes paa Landeveje baade om Dagen og Natten. Jeg tror, at man i længere Tid skal vænne sig til den Slags Befordringsmidler ved Dagkørsel, før man gaar videre. Jeg vil her ikke undlade at rette en lille Bebrejdelse til den højtærede Indenrigsminister, der sørger for Postvæsenets ordentlige Besørgelse og Befordring her i Landet, i Anledning af, at Postvæsenet har givet Tilladelse til, at man kunde besørge Post og Passagerer paa en Route som den, jeg nævnedes før, mellem Assens og Aarup, naar det saa viser sig, at den ikke kan forsvarligt besørges med den Slags Køretojer. Det forekommer mig naturligt, at Postvæsenet lod foretage tilstrækkelige Prøvekørsler, før man gav Tilladelse til Postbefordring med den Slags Køretojer.

Uden i øvrigt at indlade mig paa selve Sagens Realitet, kun indskrænkende mig til disse faa Oplysninger om de sørgelige Erfaringer, vi have gjort i vor Egn, anbefaler jeg Forslaget, som det foreligger, til Vedtagelse uden Udvalg.

Hammerich: Jeg føler mig ikke fristet til at udtale mig videre indgaaende om det foreliggende Forslag, da den Behandling, der kan være Tale om i denne Samling, jo ikke kan komme til at bære Præget af at være en Realitetsbehandling. Efter den Behandling, Loven har faaet i